

SVIZOVE STRANI

[novice]

10. FEBRUAR 2010 * LJUBLJANA

Sestanek Sviza s šolskim ministrom

Zaradi številnih odprtih vprašanj, nejasnosti ter aktualnih dogajanj v vzgoji in izobraževanju so se na predlog Sviza februarja srečali vodilni s sindikata in šolskega ministristva. Posnetek izjav glavnega tajnika Sviza ter ministra za šolstvo in šport po sestanku lahko najdete na Svizovi spletni strani (www.sviz.si), v rubriki Aktivnosti pa so na tokratnih Svizovih straneh podrobneje opisane teme sestanka in glavni sklepi.

11. FEBRUAR 2010 * LJUBLJANA

Usklajevanja sprememb ZSPJS

Na prvem srečanju predstavnikov sindikatov in vlade so slednji predstavili predlog sprememb Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Za sindikate so bili predlogi nesprejemljivi. Ocenili so, da pri njih ne gre za varčevalne ukrepe, ki bi bili vezani na krizo, temveč za poskuse, ki bodo dolgoročno poslabšali pogoje zaposlenih v javnem sektorju. Za naslednji krog usklajevanj – dva tedna po prvem – so sindikati pripravili svoje predloge in usklajevanja so nato tekla po posameznih členih zakona.

Usklajevanja naj bi predvidoma potekala na 14 dni in vladna stran napoveduje, da bi spremembe zakona skušali uskladiti do maja.

18.–19. FEBRUAR 2010 * BRUSELJ

Seminar o nasilju in nadlegovanju v virtualnem okolju

Kot nadaljevanje projekta o nasilju v vzgoji in izobraževanju, katerega namen je bil povečati zavedanje in znanje sindikatov o tem pojavu, je ETUCE pripravil še drugi del projekta o šolskem nasilju, in sicer o t. i. nasilju v virtualnem okolju. Z »virtualnim« nadlegovanjem oz. nasiljem imamo v mislih uporabo/zlorabo informacijsko-komunikacijske tehnologije (kot denimo elektronske pošte, forumov, komunikacijskih programov, kratkih sporočil ...) za namerno in ponavljajoče se sovražno obnašanje posameznika ali skupine z namenom škoditi drugim.

Kratko poročilo s seminarja je objavljeno v rubriki Mednarodno, vabimo pa vas tudi, da izpolnite anonimni vprašalnik o »virtualnem nasilju« (združen na Svizovi spletni strani kot dokument, ki si ga lahko natisnete in vrnete po pošti, ali kot povezava za neposredno izpolnjevanje po internetu).

[napovednik]

Seja GO SVIZ

Spomladanska seja Glavnega odbora Sviza bo tokrat 22. in 23. marca. Na obsežnem dnevnem redu je skoraj 20 točk. Med pomembnejšimi izpostavimo aktualna usklajevanja sprememb in dopolnitev Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, pregled in analizo predlogov Slovenske izhodne strategije 2010–2013, priprave na Svizov 8. kongres ter uskladitev rokov predkongresnih aktivnosti, obravnavo finančnega poročila o poslovanju sindikata in lanskem letu in potrjevanje predloga finančnega načrta za leto 2010 ter spremembe in dopolnitve nekaterih notranjih predpisov Sviza.

O sprejetih sklepih in odločitvah seje Glavnega odbora, najvišjega organa sindikata med dvema kongresoma, vas bomo obvestili na Svizovi spletni strani, v Obvestilih ter na aprilskih Svizovih straneh v Šolskih razgledih.

Srečanje projektnih partnerjev v Ljubljani

19. marca bo v Ljubljani delavnica v sklopu mednarodnega projekta, v katerem sodeluje tudi Sviz. Gre za projekt z naslovom Krepitev pogajalske kulture sindikatov v izobraževanju. V njem sodelujejo še predstavniki danskega, francoskega, madžarskega, poljskega, španskega in italijanskega sindikata, strokovno podporo pa nudi tudi ETUCE. Ljubljanskega srečanja naj bi se udeležila vodstva vseh sodelujočih sindikatov oz. osebe, ki so v njih zadolžene za vodenje pogajanj in socialnega dialoga.

Sodelujoči v projektu se ukvarjajo s pregledom, kako je v njihovih državah urejeno upravljanje šolstva (vprašanje) (de)centralizacije in avtonomije), preučujejo dobre in slabe strani teh ureditev ter različne oblike organiziranosti in reprezentativnosti sindikatov. Posebna pozornost je namenjena vprašanju kakovosti in uspešnosti socialnega dialoga v odvisnosti od različne regionalne organiziranosti sindikatov. Na slednje vpliva ureditev celotnega šolstva (centralizirano oz. decentralizirano) v posamezni državi.

RAZPIS

Reševanje sporov v šoli in družbi

Na Svizu smo prejeli povabilo Fundacije Erste slovenskim šolam za sodelovanje v tekmovanju za čezmejna partnerstva šol, ki ga pripravlja Mednarodna mreža srednjih šol (ACES). Ta spodbuja dejavno sodelovanje mladine in učiteljev v izmenjavah izkušenj in mednarodnem sodelovanju ter inovativne prijeme pri poučevanju in učenju. Tokratni razpis je namenjen šolam z učenci in dijaki med 12. in 17. letom, nosi pa naslov **Najdite rešitve! Soočanje s konflikti v šoli in družbi**.

ACES-ov cilj je povezati učitelje in učence iz Srednje in Jugovzhodne Evrope ter tako pomagati pri premagovanju meja. Letos se za projekt lahko prijavijo šole iz 15 držav iz omenjenih regij. Med prijavljenimi projekti bo mednarodna žirija izbrala najboljše, zmagovalci pa bodo prejeli finančna sredstva in podporo med potekom projekta. Rok za pripravo in prijavo projekta je 30. april letos. Podrobnejše informacije o projektu ACES, sodelujočih državah in pogojih prijave najdete na spletni strani www.aces.or.at.

[uvodnik]

Ožemanje državljanek in državljanov

Že pred uveljavitvijo novega plačnega sistema sem bil prepričan, da tak, kot je (nedomišljen in nepravilčen), ne more pomiriti strasti, ki so se med pogajanjimi razplamtele med vlado in sindikati, a tudi med sindikati samimi. Sviz kot najštevilnejši sindikat v javnem sektorju sploh ni podpisal Kolektivne pogodbe za javni sektor, ker se je položaj učiteljev in drugih strokovnih delavcev primerjalno poslabšal. Nepravilčne uvrstitve, zlasti na slabše plačanih delovnih mestih skupine »J«, povsem neenaki razpori v času delovne kariere med primerljivimi poklici, nižji dodatki za razredništvo in nerazumna omejitev priznavanja »defektološkega dodatka«, plačevanje zaposlenih z nižjo izobrazbo od zahtevane ... so le najočitnejše in ponavljajoče se težave, ki silijo k razmisleku, ali enotni plačni sistem v heterogenem javnem sektorju – od vojakov do opernih pevke – sploh lahko deluje. Če že, bi potreboval resne in premišljene popravke in odpravo krivic, ki so posledica rokohitskega, a hkrati politično premišljenega predvillnega nagrajevanja nekdanjega ministra za javno upravo.

K takim spremembam se je aktualna vlada oktobra lani v dogovoru, ki ga je podpisala s sindikati javnega sektorja, tudi zavezala. A ko smo konec letošnjega februarja preleteli predlog sprememb plačnega zakona, je bilo že od daleč opaziti, da vlade ne zanima ustrežnejše in pravičnejše delovanje plačnega sistema, ampak zasleduje le en in edini cilj: na javnih uslužbenih privarčevati čim več javnega denarja in izpolniti zaveze, ki so zapisane v izhodni strategiji. Ker vlada predvideva tudi vrnitev k razpitemu javno-zasebnemu

partnerstvu – seveda po tistem, ko bo vlada za zasebni sektor opravila umazani del posla, ga pocenila in sploh racionalizirala – se bojim, da ne bo nič s »kapitalizmom s človeškim obrazom«, temveč se bomo lepo vrnili k neoliberalni ideologiji o zveličavnosti trga in zasebne pobude.

Namesto odprave nepravilnosti vlada s predlaganimi zakonskimi spremembami podaljšuje napredovalna obdobja s treh let na štiri, prekinja napredovalna obdobja, ki se začnejo šteti od začetka, če vmes delavec napreduje v strokovni naziv, ponovno omejuje številni odličnih ocen za delovno uspešnost, ukinja dodatke za magistriraj in doktorat in še in še. A če bi globoko gospodarsko in družbeno krizo še lahko načelno priznali za legitimen, ne pa sprejemljiv vladni argument za zniževanje pravic javnih uslužbencev, se skozi predlagane spremembe plačnega zakona izkaže, da je kriza zgolj izgovor vlade, da bi dolgotrajno znižala in razvednotila položaj zaposlenih. Saj predlaganih zaostrety časovno sploh ne omeji. Torej, poslabšanja »za zmeraj!«

In to ni vse. Izhod iz krize zahteva podaljšanje delovne dobe, znižanje nadomestil med bolniško odsotnostjo, lažje in hitreje odpuščanje, znižanje nadomestil za prevoz na delo, dnevnic in prehrane. Komu bo bolje, če bo večina slabše plačana, če bo več let delala, hodila v službo bolna, ker se bodo nadomestila znižala? Tih bo prenašala krivice, šikaniranja in izkoriščanja, ker se bo bala, da jo bodo vrgli na cesto. Saj že veste: kapital in banke morajo preživeti, četudi gremo ob tem vsi rakom žvižgat.

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

[v središču]

Čestitamo!

Ob letošnjem mednarodnem dnevu žensk smo pogledali na spletno stran Statističnega urada RS (www.stat.si) in preverili, ali drži, da je učiteljski poklic izrazito ženski. Podatki o deležu žensk med učitelji kažejo, da se razmerje moški – ženska med učitelji spreminja obratno sorazmerno z ravnijo študija. To pomeni (podatki veljajo tako za nas kot za druge države EU), da je žensk, ki poučujejo na osnovnošolski ravni, precej več kot moških. V srednjih šolah se začne razmerje izenačevati, v višjem in visokem šolstvu pa med učitelji prevladujejo moški.

Podatki za šolsko leto 2007/08 kažejo, da je bilo pri nas med osnovnošolskimi učitelji, ki poučujejo v 1. in 2. izobraževalnem obdobju (oz. na razredni stopnji osemletne osnovne šole) 97,6 odstotka žensk, v 3. izobraževalnem obdobju (oz. na predmetni stopnji osemletne osnovne šole) pa 78,8 odstotka. V srednješolskem izobraževanju učiteljice predstavljajo 65,2 odstotka zaposlenih, v višjem in visokem šolstvu pa je bilo med profesorji 35,4 odstotka žensk.

Primerjave med Slovenijo in drugimi državami EU pokažejo, da je naša država na prvem mestu

po deležu učiteljic na nižji stopnji osnovnošolskega izobraževanja. Tudi na višji stopnji tega izobraževanja smo po deležu žensk precej visoko, večji delež učiteljic kot učiteljev imajo le v Bolgariji, Estoniji, Latviji in Litvi. V srednjih šolah je Slovenija po deležu učiteljic približno v povprečju, medtem ko je v višje- in visokošolskem izobraževanju s 35,4-odstotnim deležem žensk »boljša« le od Avstrije, Grčije in Italije. Povprečje v EU je približno 40 odstotkov.

Med 4.500 profesorji in docenti, ki so v študijskem letu 2007/08 vodili pedagoški proces na visokošolskih zavodih, je bilo žensk le za

tretjino. Med mlajšimi visokošolskimi učitelji je razmerje med spoloma bolj uravnoteženo, med starejšimi pa prevladujejo moški (med visokošolskimi profesorji, starejšimi od 65 let, je žensk samo desetina). Kljub nespodbudnim podatkom je treba izpostaviti, da delež žensk med pedagoškimi osebam v terciarnem izobraževanju sicer hitro narašča: leta 1995 jih je bilo 20 odstotkov, pred tremi leti pa že nekaj čez 35.

Kakšen pa je delež žensk med zaposlenimi v raziskovalno-razvojni dejavnosti? Čeprav so ženske zdaj v povprečju bolj izobražene kot nekoč, se njihov delež med zaposlenimi v raziskovalno-razvojni dejavnosti počasi, a vztrajno zmanjšuje. Razmerje med spoloma pri zaposlenih na tem področju v visokošolskem (žensk je približno 42 odstotkov) in državnem sektorju (žensk je približno 47 odstotkov) se v zadnjih 15 letih ni bistveno spremenilo, med raziskovalci in drugimi zaposlenimi v raziskovalno-razvojni dejavnosti v poslovnem sektorju pa se je delež žensk v letu 2007 znižal za slabih 5 odstotnih točk (na 30 odstotkov).

Nekaj dni pred letošnjim mednarodnim dnevom žensk je Statistični urad objavil tudi lestvico razporejenosti moči med spoloma. Izpostavljam nekatere najzanimi-

vejše podatke. Zastopanost žensk v politiki pri nas je 10-odstotna, na vodstvenih in vodilnih položajih 34-odstotna, na tehničnih in strokovnih položajih pa 56-odstotna. To Slovenijo po merilu razporejenosti moči po spolu uvršča na 34. mesto na svetu. Čeprav ženske danes predstavljajo več kot polovico svetovnega prebivalstva, niso v nobeni državi med podjetniki oz. menedžerji zastopane s 50 ali več odstotki. Pri nas je konec leta 2008 poklic direktorice opravljajo slabih 31 odstotkov žensk. Sicer so po navedbah Statističnega urada ženske v Sloveniji v obdobju socializma dosegle določeno stopnjo socialnih pravic, in sicer celo več, kot so jih na tem področju povprečno dosegle ženske v Evropi. So tudi bolj izobražene kot moški, a njihova povprečna plača ni enaka (ali višja) povprečni plači moških, se ji pa približuje. Plače žensk v Sloveniji so leta 2007 dosegale povprečno 92,2 odstotka povprečne mesečne bruto plače moških. Razlika med plačami moških in žensk v Evropi je še večja, saj tam ženske povprečno zaslužijo približno 17 odstotkov manj kot moški.

Spoštovane kolegice, ob vašem prazniku vam iz srca čestitamo in voščimo vse lepo ter želimo, da bi se statistični podatki kmalu obrnili na vašo stran!

SI-PART

Svizov pravnik usposobljen za mediatorja v sporih

Že na zadnjih Svizovih straneh v Šolskih razgledih smo na kratko omenili januarski posvet o usklajevanju zasebnega in poklicnega življenja, ki ga je v sklopu projekta Si-Part pripravila Konfederacija sindikatov javnega sektorja Slovenije skupaj z Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije. Udeleženci posveta so sprejeli tudi nekatere pomembne sklepe in priporočila o možnostih (zboljšanja) usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja. Sklepi posveta so objavljeni na spletni strani projekta Si-Part (www.si-part.si) ter v rubriki Aktualno na Svizovi strani (www.sviz.si).

V sklopu dejavnosti projekta Si-Part, ki ga delno financira Evrop-

ska unija iz Evropskega socialnega sklada, poteka tudi izobraževanje zaposlenih na sindikatih za povečanje njihove usposobljenosti za sodelovanje v socialnem dialogu. Ene od teh izobraževalnih oblik, in sicer tečaja o mediaciji, se je udeležil in ga uspešno končal tudi Svizov pravnik Tone Seliškar.

Ker je mediacija od 1. januarja letos obvezen del vsakega spora in ker Svizovi pravniki pred delovnimi sodišči zastopajo člane sindikata, je bil Tone Seliškar v preteklosti že večkrat tudi sam vpet v postopke mediacije kot pooblaščenec ene od strank. »Zavedam

Tone Seliškar

se, da bo v prihodnje zaradi obveznosti mediacije teh postopkov oziroma dejavnosti še veliko več. Z obiskom tečaja o mediaciji sem se želel približe seznaniti s postopkom mediacije in dobiti čim več

informacij o možnostih, ki obstajajo v tem postopku. Mediatorji sicer pred začetkom vsake obravnave pojasnijo potek postopka, a le na kratko in le v bistvenih prvinah. Z boljšim poznavanjem postopka bom tako stranki, ki jo zastopam, že pred začetkom mediacije lahko pojasnil prvine in možnosti. Z neko vrsto mediacije se srečujemo tako rekoč vsak dan, tečaj pa mi je dal

predvsem napotke, kako komunicirati z dvema sprtima stranema ter kako in s kakšnimi vprašanji priti do resnice. Bistveno pri tem je, da stranke privedeš do tega, da same spoznajo, da resnica ni vedno le tisto, za kar mislijo, da je resnica, ter jih tako skušaj spraviti».

V prihodnjih mesecih se bodo usposabljanja za mediatorje udeležili tudi drugi Svizovi pravniki, kar bo nedvomno izboljšalo kakovost njihovega dela ter zastopanja članov Sviza pred delovnimi sodišči in v dogovorih ter pogajanjih na raznih ravneh (npr. v pogajanjih zaposlenih z ravnatelji, direktorji, rektorji in ministri). Vsa ta pogajanja so namreč tudi določena vrsta mediacije.

SVIZOVE STRANI

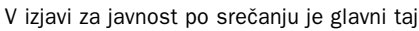

[aktivnosti]

Srečanje s šolskim ministrom

Konec januarja je Sviz šolskemu ministru poslal pismo, v katerem je izrazil nestrinjanje z ukinitvijo Delovne skupine za spremljanje delovanja plačnega sistema. Bil je kritičen tudi do nekaterih drugih aktivnosti (in neaktivnosti) ministrstva. Minister se je takoj odzval in 10. februarja je bilo sklicano srečanje predstavnikov Sviza in ministrstva. Na dnevnem redu sestanka je bil pregled uresničevanja sklepov preteklih srečanj, vprašanje ukinitve delovne skupine, spremembe šolske zakonodaje ter status računovodij in poslovnih sekretark.

Le nekaj dni pred srečanjem je vlada sprejela izhodno strategijo, ki vsebuje vrsto kratkoročnih in dolgoročnih ukrepov za izhod države iz krize. Ker se je med možnimi (varčevalnimi) ukrepi omenjalo tudi povišanje normativov in vrticov in šolah, je Sviz želel od ministra kot člana vlade na sestanku izvedeti tudi njegovo stališče do teh idej. Minister Lukšič je zagotovil, da takšnim predlogom ostro nasprotuje in na to kot šolski minister ne bo pristal. Razprava na sestanku se je ob tem osredinila tudi na načrte ministrstva za znižanje števila dijakov v oddelkih. Sviz je ta prizadevanja pozdravil in podprl, saj je to znižanje izjemno pomembno in bi zelo pripomoglo h kakovosti srednjega šolstva.

V izjavi za javnost po srečanju je glavni tajnik komentiral tudi celotno izhodno strategijo. Po njegovi oceni je zlasti problematično to, da je najbolj na udaru srednji sloj prebivalstva, ki je lahko motor razvoja vsake države, in med te prištevamo večino Svizovega članstva.

Po pregledu uresničitve sklepov preteklih sestankov (vprašanja plačila razredništva, defektološkega dodatka, delovnega mesta mobilnega defektologa v vrtcih, položaja vodij PUZ-ov, članov državnih predmetnih komisij za poklicno maturo ...) so predstavniki Sviza in ministrstva spregovorili o ukinitvi delovne skupine za spremljanje plačnega sistema in delovanju še dveh drugih delovnih skupin, v katerih ima Sviz svoje predstavnike. Minister je zagotovil oživitve aktivnosti skupin. Da bi bila ukinitve »plačne« delovne skupine napačna, so Svizovi predstavniki utemeljili s številnimi sistemskimi anomalijami (novega) plačnega sistema. Pri vprašanju sprememb trenutnih in priprave novih zakonov je Sviz zanimalo, kaj ministrstvo dejansko načrtuje ter kako si je to časovno zamislilo. Minister dr. Igor Lukšič je pojasnil, da trenutno šele razmišljajo o nekaterih spremembah ter da osnutkov zakonov še ni, obstajajo le delovne verzije, pred vsemi zakonodajnimi spremembami pa bodo opravili javno razpravo. V zadnjem delu srečanja sta predstavnici računovodij in poslovnih sekretark ministra in njegovo ekipo seznanili z (še vedno) neurejenim položajem teh dveh skupin zaposlenih. Težavo pomenita (ne)ujavnost delovnega mesta računovodskih delavcev v VII. tarifno skupino, čeprav po mnenju računovodij to že omogočajo trenutni Zakon o javnih finančah in ostala zakonodaja, ter (s tem povezano) neustrezno vrednotenje njihovega dela. Ministrstvo se je zavezalo, da bo Ministrstvu za finance dalo pobudo za čimprejšnjo pripravo novega Zakona o javnih finančah, v katerem bi se določilo enotno stopnjo izobrazbe računovodjem. Poslovni sekretarji pa zahtevajo realizacijo dokončnega dviga plačnega razreda (prenos že doseženih plačnih razredov v starem sistemu), premik delovnega mesta v VII. tarifno skupino (in temu ustrez-

no ovrednotenje) ter popravo krivice (napredovanja s 15. marcem oz. v letošnjem letu za en plačni razred) zaradi nenapredovanja jeseni 2008.

Po sestanku je v izjavi za medije Svizov glavni tajnik komentiral še usklajevanja sprememb Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ki so se začela dan po sestanku z ministrom dr. Igorjem Lukšičem in potekajo med sindikati in vlado vsak drugi četrtek. Poudaril je, da so predlagane spremembe zakona o sistemu plač v javnem sektorju, predvsem tiste, ki se nanašajo na sistem napredovanja, pripravljene brez globljega razumevanja sistema napredovanja v nazive v šolstvu. Predlagane spremembe posegajo in podirajo sedanjí sistem napredovanja v nazive, zato je Sviz ministrstvo za šolstvo in šport zaprosil, da se dejavno vključi v vladne razprave ob teh spremembah.

Brezmejna solidarnost

Skoraj dva meseca po katastrofalnem potresu so razmere na Haitiju še vedno skrajno resne. Po potresu, v katerem je umrlo nad 200.000 ljudi (po oceni haitijskega predsednika pa bi bilo žrtev lahko tudi več kot 300.000) in je več kot 1,2 milijona Haitijcev ostalo brez strehe nad glavo, pomoč na ta otok prihaja z vseh strani. Pozivu Izobraževalne internacionale za pomoč prizadetim se je pridružil tudi Sviz. **S pomočjo območnih odborov, sindikatov zavodov ter posameznikov smo zbrali in v solidarnostni sklad za pomoč žrtvam potresa nakazali skoraj 5.000 evrov.** Vsem, ki ste znova izkazali nesebično solidarnost z učiteljskimi kolegi, se iskreno zahvaljujemo.

Med temi, ki so v potresu izgubili tako rekoč vse, so tudi Jean Lavaud, generalni sekretar haitijskega sindikata učiteljev CNEH (*Confédération Nationale des Enseignants d'Haiti*), in ostalo vodstvo sindikata, ki zdaj prenočujejo na prostem in živijo na ulicah, vse to pa še dodatno otežuje močno deževje. K sreči med člani izvršnega odbora sindikata CNEH ni bilo žrtev, hujše poškodbe glave je doživela le Magalie Georges, koordinatorka sindikata za izobraževanje in usposabljanje. Generalni sekretar CNEH je povedal, da še ni jasno, koliko učiteljev je umrlo v potresu, a pogrešajo jih vsaj 700. Poškodovanih je bilo tudi ogromno šol, po ocenah več kot 15.000.

Svizci na pležuhih po strminah

Prvo februarso soboto smo na območnem odboru Sviza Ptuj v sodelovanju z Zavodom za šport Ptuj za naše članice in člane pripravili že šeste zimsko športne igre s tekami v veleslalomu, veleslalomu s pležuhi in teku na smučeh. Tekmovalci, bilo jih je 39, so prišli iz ducata zavodov z našega območja. Tekmovanje je potekalo v štirih kategorijah, in sicer moški in ženski ter do in nad 40 let. Prvi trije tekmovalci v posamezni kategoriji so za svoje dosežke prejeli kolajne. Prehodni pokal za največ zbranih točk v skupnem seštevku je že drugič zapored osvojila ekipa z Osnovne šole Videm pri Ptuj. Iskreno čestitamo!

Na belih strminah Ribniškega Pohorja smo, kljub sneženju, v pravem športnem in prijateljskem ozračju preživeli čudovit dan. Po napornem dnevu smo se skupaj okrepčali, razglasili rezultate, podelili kolajne in pokal, analizirali tekme in zaplesali ter se veseli družili pozno v noč. Tudi povratek z avtobusom do Ptuj je minil v prijetnem razpoloženju.

Danica Zelenik, predsednica območnega odbora Sviza Ptuj

[mednarodno]

Seminar o nasilju v izobraževanju

V Bruslju je bil 18. in 19. februarja letos v sklopu projekta, katerega nosilec je ETUCE (*European Trade Union Committee for Education*), seminar o nasilju v virtualnem prostoru. Sodelovalo je več kot 50 predstavnikov učiteljskih sindikatov iz 24 držav. V Svizovem imenu sta na seminarju sodelovala Marjan Gokjović, pomočnik glavnega tajnika Sviza, in Nataša Privošnik, avtorica raziskave o nasilju med delavci v vzgojnoizobraževalnih organizacijah pri nas (2009).

ETUCE je za potrebe projekta med sindikati opravil raziskavo o nasilju in nadlegovanju učiteljev v virtualnem prostoru ter zbral zglede dobre prakse. Svizove odgovore so ocenili, da so zelo zanimivi in vredni pozornosti, zato so povabili Svizova udeleženca, da tudi drugim predstavita naše izkušnje in ukrepe za preprečevanje (konkretnega in »virtualnega«) nasilja in nadlegovanja učiteljev. Delo našega sindikata na področju preprečevanja vseh vrst nasilja nad zaposlenimi v vzgoji in izobraževanju ter povzetek raziskave, ki je bila lani opravljena med njimi, je predstavila Nataša Privošnik.

Projekt ETUCE-ja se bo sklenil na sklepni konferenci junija letos v Bratislavi, v priporočila projekta, ki jih bodo prejeli vsi evropski učiteljski sindikati, pa bodo vnesli tudi naše zglede dobre prakse.

Na Svizovi spletni strani v rubriki Aktualno je objavljen vprašalnik o virtualnem nasilju, saj želimo dobiti podatke o tem, če je tudi pri nas ta pojav že prisoten in v kolikšni meri. Tudi vas vabimo, da izpolnite vprašalnik, saj bodo podatki koristni pri pripravi strategij in dejavnosti za soočanje s to novo vrsto nasilja in nadlegovanja.

Napad na izobraževanje

Atentati, ugrabitve, izginotja, nezakoniti odvzemi prostosti in mučenja, množične zastrupitve, napadi s kislino, spolne zlorabe, prisilno rekrutiranje v vojsko ali za samomorilske napadale, raketni napadi, streljanje, bombardiranje iz zraka, zažigalnje in ropanje: vseh teh oblik nasilja so bili v zadnjih treh letih deležni učitelji, učenci, šole in univerze. Podatke o tem vsebuje poročilo, ki ga je UNESCO predstavil sredi februarja.

Poročilo nosi naslov *Napad na izobraževanje: svetovna študija o ciljnem političnem in vojaškem nasilju nad učitelji, učenci, sindikati, vladnimi uradniki, humanitarnimi delavci in organizacijami*. Po študiji iz leta 2007 z enakim naslovom tudi v tokratni avtor Brendan O'Malley opisuje primere nasilja med januarjem 2007 in julijem 2009 v 32 državah. »O dramatičnem stopnjevanju napadov poročajo iz Afganistana, Indije, Pakistana in Tajske, o nenadnih pojavih nasilja pa tudi ob vojaških operacijah v Gruziji in Gazi. To so najbolj zaskrbljujoči novi trendi. Neuspešni pri preprečevanju napadov so tudi v Kolumbiji, Nepalju in Iraku, nasilje pa se vztrajno nadaljuje v Kongu, Somaliji in Zimbabveju.« opisuje v svoji knjigi O'Malley.

Poročilo izpostavlja dva izjemno zaskrbljujoča nova pojava – pogoste ugrabitve in indoktrinacijo šolarjev v Pakistanu in Iraku, da postanejo samomorilski napadale, in načrtovano ubijanje šolarjev, zlasti v Afganistanu. Razloga za te napade ni, otroci so preprosto le bili na poti v šolo. Avtor zapiše tudi, da so učitelji sindikalisti v Kolumbiji, Etiopiji in Zimbabveju pogoste žrtve umorov, pridržanj, izginotij in mučenj, največkrat od državnih oz. oblasti podprtih sil.

Avtor v sklepu poročila izpostavlja, da je pri obravnavi napadov na učitelje in otroke treba odgovoriti še na številna vprašanja. Doselej je bilo, denimo, izpeljano le malo raziskav, zakaj nekatere oborožene skupine dojemajo šole ali celo učence kot legitimne tarče napadov in zakaj številne vlade preganjajo univerzitetne profesorje in druge visoko izobražene svoje državljane.

[ugodnosti]

Nov popust za članice in člane!

Sviz je s podjetjem Fisher International sklenil pogodbo o popustih za člane Sviza v vseh prodajalnah obutve Žilnik ter o izvajanju odtegljajev obročnega plačila.

Prodajalne obutve Žilnik so razpršene po vsej Sloveniji, v njih poleg obutve lahko kupite tudi ženske torbice, denarnice, pasove, potovalne torbe in kovčke ter podobno. Po pogodbi med podjetjem in Svizom lahko člani sindikata, ki se izkažejo s člansko izkaznico, blago v prodajalnah kupijo z 10-odstotnim popustom. Popust velja samo za redne cene. Obenem imajo Svizovi člani tudi možnost obročnega plačila kupljenega.

Več podrobnosti o obročnem odplačilu dobite v posamezni maloprodajni enoti prodajalne obutve Žilnik. Podatke o tem, kje se nahajajo prodajalne in kaj ponujajo, najdete na spletni strani www.zilnik.si.

Tečaj jadranja

Jadralni klub Ljubljana pripravlja jadralni tečaj z izpitom za voditelja čolnov z začetkom 25. marca v Ljubljani. Cena tečaja je 290 evrov, za člane sindikatov, povezane v Konfederacijo sindikatov javnega sektorja, pa 250 evrov. Več podatkov najdete na Svizovi spletni strani, na strani www.jadralni-klub.si, dobite po telefonu 041 608 974 ali po e-pošti info@jadralni-klub.si.

[pravna pisarna] Piše TONE SELIŠKAR

Napredovanje javnih uslužbencev v plačne razrede

15. marec je skrajni rok, do katerega morajo zaposleni prejeti osebne ocene za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2009. To je eden izmed pogojev za napredovanje v višji plačni razred. Ker je ta tema aktualna, bomo podrobneje razložili postopek ocenjevanja, merila za napredovanje in postopek preverbe osebne ocene, če zaposleni z njo ni zadovoljen.

Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS) v 17. členu določa, da je pogoj za napredovanje v višji plačni razred delovna uspešnost, izkazana v napredovalnem obdobju. Delovna uspešnost se ocenjuje po merilih, ki jih prav tako določa ZSPJS. Tako se delovna uspešnost ocenjuje po petih merilih, in sicer glede na: rezultate dela, samostojnost, ustvarjalnost in natančnost pri opravljanju dela, zanesljivost pri opravljanju dela, kakovost sodelovanja in organizacijo dela ter druge sposobnosti v zvezi z opravljanjem dela. ZSPJS prav tako določa, da se postopek in način preverjanja izpolnjevanja pogojev za napredovanje za javne uslužbence določita z uredbo vlade. Vlada je Uredbo o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede (uredbo) sprejela 8. maja 2008 (s poznejšimi spremembami), javni uslužbenci pa so bili prvič ocenjeni do 15. marca 2009.

Uredba tako določa, da zaposleni napreduje v višji plačni razred vsaka tri leta, če seveda izpolnjuje pogoje. Torej ob izpolnjevanju pogojev zaposleni napreduje, kar je ugodnejše kot v prejšnjem plačilnem sistemu. Takrat je pravilnik določal, da zaposleni ob izpolnjevanju pogojev lahko napreduje. Preverjanje izpolnjevanja pogojev se izpele na podlagi treh letnih ocen delovne uspešnosti, v vsakem letu napredovalnega obdobja pridobi zaposleni eno letno oceno. Ocena delovne uspešnosti zaposlenega po petih merilih, ki jih določa 17. člen ZSPJS, pa je za vsako merilo: odlično s 5 točkami, zelo dobro s 4 točkami, dobro s 3 točkami, zadovoljivo z 2 točkama in nezadovoljivo, ki se ne ocenjuje. Zaposleni lahko tako v enem 3-letnem napredovalnem obdobju zbere največ 15 točk.

Odgovorna oseba, torej ravnatelj ali od nje pooblaščenca oseba, mora oceniti vse zaposlene, ne glede na to, ali so zaposleni za določen čas ali nedoločen, za polni delovni čas ali za delovni čas,

krajši od polnega. Izjeme so zaposleni, ki so v ocenjevalnem enoletnem obdobju delali manj kakor 6 mesecev. Ocenjujejo se tudi tisti, ki so bili odsotni z dela več kot 6 mesecev zaradi poškodbe pri delu, poklicne bolezni ali porodniškega dopusta. Opozarjamo pa, da mora ocenjevanje izpeljati odgovorna oseba in ne zaposleni sam, kot so to po nekaterih zavodih (po nalogu odgovorne osebe) delali v preteklem letu. Za en plačni razred napredujejo zaposleni, ki ob prvem in drugem napredovanju dosežejo najmanj 11 točk, ob tretjem in četrtem najmanj 12, ob petem najmanj 13 ter ob vseh nadaljnjih napredovanjih najmanj 14 točk. Uredba pa zaposlenim tudi omogoča, da lahko izredno napredujejo za 2 plačna razreda, in sicer če zberejo ob prvem napredovanju najmanj 14 točk, ob vseh nadaljnjih pa 15 točk. Zaposlenemu, ki na podlagi treh letnih ocen ni zbral dovolj točk za napredovanje, se ponovno preveri izpolnjevanje pogojev za napredovanje v naslednjem letu, napreduje pa, ko skupaj doseže tri ocene, ki pomenijo izpolnitev pogojev za napredovanje, pri čemer se upoštevajo tri najugodnejše ocene v obdobju od zadnjega napredovanja. V vsakem primeru pa zaposleni napreduje za en plačni razred, če je od zadnjega napredovanja ali prve zaposlitve minilo najmanj 6 let in je v tem obdobju dosegel povprečno oceno najmanj 3. V vseh primerih ugotavlja izpolnjevanje pogojev odgovorna oseba.

ZSPJS zaposlenemu omogoča preizkus ocene (v 17. a členu), kadar z oceno ni zadovoljen ali če do zakonskega roka za dajanje ocene ni bil ocenjen. Tako lahko v osmih delovnih dneh od dneva seznanitve z oceno ali od poteka roka za ocenitev, to je 15. marca, zahteva preizkus ocene pred komisijo ali pa zahteva, da se ga oceni. To zahteva pri odgovorni osebi, ki nato imenuje komisijo, in sicer najpozneje v 15 dneh po prejemu zahteve. Člani komisije morajo imeti najmanj enako stopnjo izobrazbe, kot se zahteva za delovno mesto zaposlenega, ki je zahteval preizkus. O preizkusu se vodi zapisnik, zaposleni pa je lahko prisoten. Komisija odloči s sklepom, ki je dokončen. Kadar zaposleni tudi z oceno komisije, ki mu je bila vročena, ni zadovoljen, lahko zahteva sodno varstvo.